

sygn. akt IV P 31/16

dnia 07 lipca 2016 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Witkowska-Kowalczyk

Ławnicy: Krystyna Krawczyk, Wiesław Zdziarski,

Protokolant: Justyna Romańczuk

na posiedzeniu jawnym w dniu 04 lipca 2016r. rozpoznał sprawę

z powództwa Z. A.

przeciwko Urząd Miejski w W.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

I. Zasądza od pozwanego Urzędu Miejskiego w W. na rzecz powoda Z. A. kwotę 20.420,40zł. brutto (dwadzieścia tysięcy czterysta dwadzieścia złotych 40/100) tytułem odszkodowania za niegodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie .

III. Nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 6806,80zł. brutto (sześć tysięcy osiemset sześć złotych 80/100)

IV. Zasądza od pozwanego Urzędu Miejskiego w W. na rzecz powoda Z. A. kwotę 3700 (trzy tysiące siedemset) złotych tytułem opłaty sądowej .

IVP 31/16

UZASADNIENIE

Z. A. wniósł przeciwko Urzędowi Miejskiemu w W. pozew o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w wymiarze 6400zł. brutto , zarzucając pracodawcy przekroczenie terminu miesięcznego do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy bez wypowiedzenia oraz zakwestionował , aby istniały podstawy do przypisania pracownikowi ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych .

Na rozprawie pełnomocnik pozwanego uznał powództwo , podnosząc że doszło do błędnej interpretacji prawa , skutkiem czego powód złamał zakaz wynikający z ustawy antykorupcyjnej .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Z. A. był zatrudniony jako kierownik Referatu (...)

Zarządzenie nr 2/13 Burmistrz W. upoważnił powoda do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej zezwalających na usuwanie drzew i krzewów z terenu nieruchomości oraz w sprawie dodatku mieszkaniowego . W oparciu o to upoważnienie powód wydał szereg decyzji administracyjnych w zakresie uprawnienia.

dowód: zarządzenie nr 2/13 k. 41 akt osobowych

zestawienie wydanych decyzji administracyjnych k. 5-10 skoroszytu

W okresie od 13 maja 2013r. do 09 lipca 2015r. odbyła się w Urzędzie pozwanym kontrola (...) w związku z donosem o naruszeniu ustawy z dnia o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 2014r. Burmistrz W. uchylił zarządzenie nr 2/13 z dnia 03 stycznia 2013r. , na skutek czego powód utracił prawo do wydawania decyzji administracyjnych w imieniu Burmistrza.

dowód: zarządzenie nr 101/14 k. 50 akt osobowych

Dnia 20 lipca 2015r do pozwanego dotarł wniosek Dyrektora delegatury (...) w S. o odwołanie powoda z funkcji kierownika Referatu (...) z powodu nieprzestrzegania przez niego ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne. (...) złożyło wniosek w trybie art. 46 ust. 1 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym .

dowód: pismo z dnia 15 lipca 2015r. k. 2 skoroszytu

Pismem z dnia 30 lipca 2015r. Burmistrz W. udzielił do (...) informacji , że prowadzona przez powoda działalność gospodarcza nie miała związku przyczynowo – skutkowego z przedmiotem wydawanych decyzji administracyjnych. W odpowiedzi delegatury (...) podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

dowód: pismo z dnia 30 lipca 2015r. – k. skoroszytu

Jako że pozwany nie dostosował się do wniosku wydanego przez delegaturę (...) , Wojewoda (...) poinformował Burmistrza W., że dalsze naruszanie prawa daje możliwość wystąpienia z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o odwołanie Burmistrza i w takiej sytuacji na wniosek Ministra ds. Administracji Publicznej Prezes Rady Ministrów wyznacza osobę , która do czasu wyboru wójta pełni jego funkcję . Ponadto Wojewoda (...) poinformował Burmistrza o odpowiedzialności karnej grożącej na wypadek niedopełnienia obowiązków służbowych.

dowód: pismo Wojewody (...) k. 19,18 skoroszytu

Do Wojewody (...) wpłynęła skarga w dniu 15 grudnia 2015r. o nieprzestrzeganiu przez Burmistrza ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w związku z tym , że powód pomimo naruszenia tej ustawy nadal był zatrudnionym w pozwanym Urzędzie. Wojewoda zażądał wyjaśnień w sprawie.

W tej sytuacji pozwany 28.12.2015r. dokonał wypowiedzenia stosunku pracy z powodem z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia , powołując się na stanowisko Wojewody (...) i na polecenie delegatury (...) z dnia 15 lipca 2015r.

dowód: wypowiedzenie stosunku pracy k. 5 akt IVP 3/16

O dokonanym wypowiedzeniu Burmistrz W. poinformował Wojewodę (...) pismem z dnia 28 grudnia 2015r. W odpowiedzi Wojewoda zgłosił zastrzeżenia , co do sposobu rozwiązania stosunku pracy w świetle ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ograniczeniu działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne .

dowód: pismo z dnia 28.12.2015r. k. 25 skoroszytu

pismo Wojewody (...) k. 27 skoroszytu

Niespornym w sprawie było , że pozwany skutecznie cofnął oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy i w dniu 16.02.2016r. złożył powodowi na piśmie oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy bez zachowania okres wypowiedzenia zgodnie z poleceniem (...) Delegatura w S. zawartym w piśmie z dnia 15 lipca 2015r. oraz stanowiskami wojewody (...) zawartymi w pismach wskazanych w oświadczeniu.

dowód: oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy k.37

Powód znał przedmiotowe pisma przed wręczeniem mu oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy i wiedział , że powodem rozwiązania stosunku pracy było naruszenie zakazu wynikającego z ustawy z dnia 21.08.1997r. Powód prowadził od 1995r. nieprzerwanie działalność gospodarczą – projektowanie budynków / niesporne/

Odszkodowanie w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia za pracę wynosiło 20.420.40zł. brutto

dowód: wyliczenie odszkodowania k. 34 akt IVP 3/16

Sąd zważył , co następuje:

Podstawą rozwiązania stosunku pracy z powodem było naruszenie zakazu wynikającego z art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (dalej zwanej ustawą) . Przedmiotowa ustawa wprowadza ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej przez podmioty w niej wymienione , wśród tych osób ustawa wymienia w art. 2 pkt 6 osoby wydające w imieniu wójta (burmistrza , prezydenta miasta) decyzje administracyjne. Osoby wymienione w art. 2 ustawy nie mogą w okresie zajmowania stanowisk lub pełnienia funkcji m.in. prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności (pkt art. 4 ustawy) . Zakaz ten dotyczy działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego. Skutki naruszenia zakazu określa art. 5 ustawy. Jeżeli zakazy, o których mowa w art. 4, narusza osoba, o której mowa w art. 2 pkt 6-6b, z wyłączeniem wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwy organ, z zastrzeżeniem ust. 3-5, odwołuje ją albo rozwiązuje z nią umowę o pracę, najpóźniej po upływie miesiąca od dnia, w którym uzyskał informację o przyczynie odwołania albo rozwiązania umowy o pracę. . Termin określony w tym przepisie ma charakter terminu zawitego, nie jest możliwe jego przywrócenie. Skutkiem prawnym uchybienia tego terminu jest uznanie , że dokonano rozwiązania stosunku pracy w tym trybie z naruszeniem przepisów prawa aczkolwiek taka czynność prawna jest czynnością skuteczną . Odwołanie i rozwiązanie umowy o pracę w trybie określonym w art. 5 ust. 2-5 ustawy jest równoznaczne z rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 par. 1 pkt 1 kp. Oznacza to , że przestrzeganie przepisów ustawy należy do podstawowych obowiązków osób tam wymienionych a ich nie przestrzeganie traktowane jest jako ciężkie naruszenie tych obowiązków. Warunkiem zastosowania takiej sankcji wobec pracownika przez pracodawcę jest przypisanie pracownikowi winy w naruszeniu ustawy .Powód podnosił , że nie można przypisać mu winy jako że to pracodawca powierzył mu w drodze polecenia służbowego obowiązek wydawania decyzji administracyjnych w imieniu Burmistrza , nie pytając się powoda o zgodę. Powód podnosił , że zachował bierną postawę w sytuacji , gdy to pracodawca wydawał mu polecenie służbowe , naruszając tym samym zakaz ustawowy. Zdaniem Sądu powód nie zdaje się rozumieć , że pracodawca miał prawo wydać polecenie służbowe nakazujące powodowi wydawanie w imieniu Burmistrza decyzji administracyjnych. Tego rodzaju polecenie nie było sprzeczne z prawem a pracownik samorządowy powinien zachować gotowość do wykonywania na polecenie pracodawcy dodatkowych zadań. Adresatem normy prawnej wskazanej w art. 4 w/w ustawy był pracownik samorządowy wydający decyzje administracyjne w imieniu Burmistrza , to on w momencie powierzenia mu uprawnienia do wydawania decyzji administracyjnych powinien zadbać , aby nie dopuścić się do naruszenia tej ustawy . Tymczasem powód ,na którym spoczywał ten obowiązek , zachował bierną postawę i tolerował zaistniały stan naruszenia prawa .

W żaden sposób nie usprawiedliwia zachowania powoda - który nie poczynił żadnych kroków aby przestrzegać zapisów ustawy z dnia 21.08.1997r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne – to, że nie wyrażał zgody na upoważnienie go do wydawania decyzji i to, że upoważnienie to otrzymał bez swojej zgody. Powód, po otrzymaniu upoważnienia do wydawania w imieniu Burmistrza decyzji administracyjnych, nie protestował i tolerował ten stan. Tolerował też stan naruszania a przecież to w gestii powoda była możliwość przerwania tego stanu rzeczy poprzez choćby zaprzestanie działalności gospodarczej. W tym sensie działaniu powoda należy przypisać rażące niedbalstwo. Nie zwalnia z odpowiedzialności za to naruszenie fakt, że o naruszeniu przez powoda zapisów ustawy wiedział pracodawca. Przepisy ustawy nie przewidują wyłączenia stosowania jej z powodu posiadania przez pracodawcę wiedzy o delikcie pracownika. Podnoszenie przez pracodawcę, że dokonał błędnej interpretacji przepisu nie usprawiedliwia zachowania powoda. Przepis art. 4 pkt 6 ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co więcej przepis ten jest bardzo jasno sformułowany, nie daje pracodawcy możliwości interpretacyjnych, nie wprowadza żadnych kryteriów dających możliwość dokonywania oceny czy prowadzona działalność gospodarcza pozostaje w związku przyczynowo- skutkowym z zakresem przedmiotowym wydawanych decyzji administracyjnych – wprowadza bezwzględny zakaz prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby wymienione w art. 1 i 2 z wyjątkiem tam określonej w sposób wyraźny.

Nie można też uznać za zasadny podnoszony przez powoda argument naruszenia przez pracodawcę art. 8kp - na przepis ten może się powołać pracownik, który sam nie dopuścił się naruszenia prawa, powód tymczasem naruszył zakaz wynikający z ustawy z dnia 21.08.1997r.

Jako że doszło do przekroczenia terminu miesięcznego określonego w art. 5 ust. 2 ustawy a termin ten miał charakter zawity, należało uznać rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia za obarczone uchybieniem formalnym. Faktycznie od czasu zaprzestania łamania przez powoda ustawy antykorupcyjnej do momentu wręczenia mu oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy upłynął ponad rok, ale waga naruszenia, jakiego dopuścił się powód, jego doniosłość z punktu widzenia celów ustawy antykorupcyjnej, opieszałość pozwanego w zrealizowaniu sankcji wynikającej z ustawy czyni niecelowym przywracanie powoda do pracy. Przywrócenie powoda do pracy w takiej sytuacji mogłoby być sygnałem dla adresatów tej ustawy, że istnieje możliwość obejścia surowych sankcji. W tej sytuacji na mocy art. 56 par. 1 kp w zw. z art. 45 par. 2kp Sąd przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości określonej w art. 58kp.

W toku rozprawy pozwany uznał powództwo. W myśl art. 213 par. 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zdaniem Sądu niniejsze uznanie powództwa było sprzeczne z prawem ale i z zasadami współzycia społecznego - pozwany, dokonując rozwiązania stosunku pracy z powodem, wykonał obowiązek wynikający z ustawy i to z opóźnieniem; na nim i na powodzie ciążył obowiązek przestrzegania w/w ustawy i terminów tam określonych. Zatem z powodu samego przekroczenia terminu określonego w art. 5 ust. 5 ustawy jeśli doszło do przywrócenia powoda do pracy przez Sąd na skutek uznania powództwa, doszłoby do powstania stanu tolerancji naruszania prawa.

Powód uiszczył opłatę sądową w kwocie 3700zł. Na mocy art. 98 par. 1kpc należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów sądowych.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie przepisu art. 477² § 1 k. p. c.

W.Witkowska- Kowalczyk